

БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ

Богач В.О., здобувач вищої освіти групи Б1/2,

Миколаївський національний аграрний національний університет

Безробіття є невід'ємною складовою ринкової економіки, одним із негативних наслідків самої природи ринку, результатом дії його головного закону – попиту і пропозиції. Усі країни світу прикладають багато зусиль для подолання даного явища, але жодній ще не вдалося ліквідувати його повністю. Тому безробіття є центральною соціальною проблемою сучасного суспільства [2].

Мета роботи – дослідити стан безробіття в Україні, виявити основні проблеми та запропонувати шляхи їх вирішення.

Фінансово-економічна криза, що спостерігається протягом останніх років, ще більше загострила проблеми зайнятості та безробіття. В першу чергу, це проявилось у зменшенні частки економічно активного населення працездатного віку.

По-перше, поняття «рівень безробіття» та «рівень зареєстрованого безробіття» не є однаковими. Лише 22% усіх безробітних звертаються з проханням надати роботу до Державної служби зайнятості. Тобто статус зареєстрованого безробітного має тільки кожен 5-й безробітний українець, а відтак кількість безробітних є набагато більшою за кількість зареєстрованих безробітних. Саме тому робити висновки щодо стану ринку праці та рівня безробіття на основі зареєстрованих безробітних є неправильним.

По-друге, зростання кількості зареєстрованих безробітних у грудні порівняно з листопадом на 17% є традиційним сезонним явищем. Ключовим драйвером сезонності є щорічне зростання зареєстрованих безробітних у сільській місцевості до пікових значень саме в зимовий період. Переважна більшість сільського населення залучена у сектор сільського господарства, що має сезонний характер. А відтак із закінченням сезону польових робіт, такі працівники схильні ставати на облік до Державної служби зайнятості на

період тимчасового безробіття до початку нового сезону польових робіт. Це і призводить до такого помітного збільшення кількості зареєстрованих безробітних у кінці року [5].

Так, як безробіття є макроекономічною проблемою, то нашу думку саме наступні чинники формують його:

1) зрушення в економіці, що призводять до великих змін у структурі й кількості попиту на робочу силу;

2) зниження темпів економічного розвитку спричиняє зменшення кількості робочих місць, порушення збалансованості кількості працівників і кількості робочих місць;

3) недостатній сукупний попит;

4) інфляція викликає скорочення реальних доходів населення, що викликає збільшення пропозиції зі зменшенням попиту на робочу силу;

5) сезонні коливання виробництва, що викликають зміни у попиті на робочу силу [1];

За методологією МОП рівень безробіття в Україні зростає, та відображений темп зростання не відображає реальної ситуації, зважаючи на об'єктивні проблеми щодо статистики безробіття в Україні, які не дозволяють оцінювати реалії безробіття в Україні: неможливо врахувати осіб, які втратили "надію на працю" в Україні, які не стоять на обліку в службі зайнятості; статистика не враховує часткову зайнятість; тих, хто примусово знаходяться у відпустках з ініціативи адміністрації, вважають зайнятими; неправдива інформація з позицій безробітних. Велика кількість працівників працюють без офіційного оформлення, тому майже неможливо перевірити тих, хто отримує виплати по безробіттю, й задіяний в тіньовій економіці.

Проблема безробіття - одне із найважливіших питань в Україні. І оскільки повністю вирішити цю проблему неможливо, то в Україні повинна проходити активна державна політика, яка б знизила його рівень. Можна виділити ряд основних напрямів, впровадження яких сприятиме зменшенню негативних соціально-економічних наслідків безробіття:

- залучення населення до підприємницької діяльності та її фінансування;
- надання допомоги безробітним;
- проведення перепідготовки працівників, що втратили роботу;
- забезпечення стабільного фінансування;
- підвищення якості освіти, що дасть змогу отримувати у кінцевому результаті справжніх майстрів своєї справи.

Список використаних джерел

1. Ткаченко Є.О. Безробіття та проблеми сталого розвитку сільських територій України / Є.О. Ткаченко // Молодий вчений. — № 9 (49). — С. 567—571.
2. Кифяк В. І. Соціально-економічний аналіз безробіття в Україні [Електронний ресурс] // — Режим доступу: http://www.economy.in.ua/pdf/1_2019/19.pdf
3. Мельничук Л.С. Основні проблеми зайнятості населення України // Наукові праці Чорноморського державного університету ім. Петра Могили комплексу "Києво-Могилянська академія". — 2012. — Т. 189, № 177(Серія: Економіка). — С. 105—108.
3. Державний комітет статистики [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua
4. Скільки українців заробітчани працюють за кордоном [Електронний ресурс] // Ділове інтернет видання Волині "Конкурент". — Режим доступу: https://konkurent.in.ua/news/ukrayina/11830/skilki_ukrayinciv_zarobitchan_racuyuyut_za_kordonom.html
5. Гальків Л.І. Втрати людського капіталу України: чинник безробіття // Економіка і регіони. — 2009. — № 2. — С. 110—113.

Науковий керівник – Олійник Т.Г., канд. екон. наук, старший викладач кафедри економіки підприємств